

CİMRİ ADAMIN MÜTHİŞ FEDAKARLIĞI: “ONLAR DÜNYAYI DOLAŞARAK ÇOK YORULDU ONLARI DİNLENDİRİYORUM”

Dünyada sahip olduğumuz bütün imkânlar Allah’ın dilemesiyledir. Cenabı-ı Hak “Ben bilgiyi isteyene ve malı da dilediğime veririm” buyuruyor. Zenginler kazandıkları malın kendi alın teri olduğunu söylüyorlar. Doğrudur ama alın terinin yanında Allah’ın dilemesi vardır. Bir inşaat işçisi, telefon başında günde binlerce para kazanan insandan daha çok alın teri döküyor. Demek ki alın terinin yanında Allah’ın dilemesi vardır. Yarın ahrette ise Allah verdiği imkânlar ölçüsünde herkesin hesabı kitabı olacaktır. Zengin kazandığını helalinden ve helalinden kazandığı paranın da zekâtını tam olarak verecektir. Zekâtını vermeyen cimri ve zengin adama: “ **Niçin kazandığın malın zekâtını ver miyorsun?**” dediklerinde, cimri zengin adam : “ **kazandığım paralar çok yerler dolaştı. Onlar çok yorulmuş. Şimdi onları ben kasamda dinlendiriyorum**” cevabını verir.

İşin şakası bir tarafa her şeyi zamanında yapmak, zamanında vermek çok önemli. Umutsuzluk anında yapılanların dinimizde ve Rabbimizin yanında bir önemi yoktur. Zaman sırası gelenleri aramızdan çekip çekip alıyor. Bey, paşa, şanlı, şöhretli, yakışıklı, zengin demiyor. Aramızdan aldıklarının hiç biri dünyada sahip olduklarından hiçbir şey götüremiyor.

Adam olabildiğince zengindir ama bir o kadar da cimridir. Her cimrinin olduğu gibi bu cimri adamın da hiç dostu yoktur. Tek dostu, pantolonunu, ceketini ters yüz diktirdiği ve yamattığı terzi, hayattaki tek dostudur. Gün gelir terzi rahmetli olur. Cimri de dostsuz kalır. Yıllar böyle gelip geçerken cimri zengin adam da ölümcül hastalığa yakalanır ve bir daha kalkamayacak derecede ölüm döşeğine düşer. Terzinin tıpkı kendisi gibi tertemiz mü’min bir oğlu vardır. Terzinin oğlu, baba dostu olan zengin cimri adamı ziyaret etmek üzere evine gider. Bakar ki adam gerçekten rahatsız. Selam verir geçmiş olsun dileklerini sunar. Zengin ve cimri adam, terzinin oğlunun kendisini ziyaretinden son derece memnun kalır ve sohbetin bir anında “ Artık bize de babanın yanına yolculuk gözüktü” der. Sözün tam bu sırasında terzinin oğlu taşı gediğine koyar. “ Amca biliyorsun babam çok iyi bir insandı. Hiç kimseye zararı dokunmaz., ve ibadetine de düşkün bir insandı. Namazlarının arkasından ‘ Allah’ım ne olur beni cennetine koy da cennetteki insanlara elbise diken İdris Aleyhisselam’ın yanında elbise dikeyim ona yardımcı olayım’ derdi. Babam rahmetli olunca

kefeninin içine iplik koyduk da iğne koymayı unutmuşuz. İğnesini sana versem götürür misin?” der. Zengin ve cimri adamın bir şey vermeden iyilik yapacağı hoşuna gider. “ tabii oğlum severek götürürüm” der. Terzinin oğlu hemen yakasındaki iğneyi çıkarır verir. Sonra da helâlaşarak vedalaşarak baba dostunun yanından ayrılır.

Terzinin oğlu yanından ayrıldıktan sonra cimri ve zengin adamı bir telaş alır. Bu iğneyi nasıl götürecektir? Kefenin cebi yok. Eline alsa düşer, ağzına alsa ağzını acıtır. Bir telaştır alır, gider. Sıkıntıya dayanamayan cimri adam hemen terzinin oğlunu çağırarak endişelerini ifade ederek iğneyi götüremeyeceğini söyler ve emaneti iade eder. Terzinin oğlu için beklenen an gelmiştir. Hemen taşı gedğine yerleştirir. “ Be amcacığım bir iğneyi dahi oraya götüremez iken bu kadar malı ve mülkü nasıl götüreceksin?” dediğinde adam meseleyi anlar, mesajı alır. Ömrünün son deminde elinden gelen tasadduku yapmaya çalışır ama ona da muvaffak olamaz, varisleri mani olur.

Onun için iyiliği de, ibadeti yapma imkânı var iken var iken yapmak gerekir. Bezden kundağa sarılarak adım attığımız bu dünyadaki ömrümüz yel gibi gelip geçiyor. Ölüm rüzgârları hayat kandilimizin yağın hem yakıyor, hem tüketiyor. Altından ağaç, gümüştan yapraklara doymayan gözler sonunda bir avuç toprakla doyuyor. Ve oradaki pişmanlık fayda vermiyor.

Mü'minun(99-100) Nihayet onlardan birine ölüm gelince, “Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih bir amel yapayım” der. Hayır! Bu, sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek, dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır. Nitekim peygamberimiz de “ Kişinin malı yediği, içtiği ve bir de Ahrete götürdüğüdür” buyuruyor.

Nebe suresi(40) Şüphesiz biz yakın bir azapla sizi uyardık O gün kişi elleriyle önceden gönderdiği (ameleni) görür Ve kafir (inanmayan) ‘ Keşke toprak olsaydım’ der.

Sincan, Konya, İzmir ve Adana dahil olmak üzere otuzu aşkın dolaştığım cezaevlerindeki konferanslarımda mahkum kardeşlerimden çokça duyduğum bir kelime ve bir de cümle var. Onlar da **“KEŞKE” ve “ŞİMDİKİ AKLİM OSAYDI.”**

Esen rüzgar, akan nehir gibi göz açıp kapanır gibi gelip geçen ömrümüzün sonunda da pişmanlık içinde “KEŞKE” ile “ ŞİMDİKİ AKLİM OLSAYDI” demememiz temennisi ve duasıyla.www.kadirkeskin.net

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Denizli proje okulu Cedide Anadolu İmam-Hatip Lisesi Müdürü Sayın Mustafa YOLLU'nun daveti ile Cedide Anadolu İmam- Hatip Lisesi öğrenci ve öğretmenleriyle beraberdi.